

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 22.11.2005, sp. zn. 4 Tmo 30/2005, ECLI:CZ:VSOL:2005:4.TMO.30.2005.1

Číslo: 2/2007

Právní věta: Opětovné vzetí mladistvého do vazby, z níž byl propuštěn na svobodu po uplynutí dvou, resp. šesti měsíců, je-li stíhán pro zvlášť závažné provinění, v řízení před soudem není možné, nebylo-li o prodloužení vazby rozhodnuto způsobem upraveným v ustanovení § 47 odst. 2, 3 zák. č. 218/2003 Sb. Postupoval-li soud pro mládež v rozporu s tímto pravidlem, jde o pochybení, které je důvodem pro zrušení rozhodnutí o vzetí do vazby v řízení o stížnosti (§ 149 odst. 1 tr. ř.).

Soud: Vrchní soud v Olomouci

Datum rozhodnutí: 22.11.2005

Spisová značka: 4 Tmo 30/2005

Číslo rozhodnutí: 2

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení o stížnosti, Řízení proti mladistvému, Vazba

Předpisy: § 149 odst. 1 tr. ř.
§ 47 z. s. m.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Olomouci, soud pro mládež, z podnětu stížnosti obžalované ml. L. H. zrušil usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 10. 2005, sp. zn. 46 Tm 4/2005, a ve věci rozhodl tak, že se obžalovaná ml. L. H. propouští z vazby na svobodu.

Z o d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 10. 2005, sp. zn. 46 Tm 4/2005, bylo rozhodnuto podle § 69 odst. 5 tr. ř. o vzetí obžalované ml. L. H. do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) tr. ř.

Proti tomuto usnesení podala prostřednictvím svého obhájce ve lhůtě uvedené v § 143 odst. 1 tr. ř. stížnost obžalovaná ml. L. H., jakožto osoba oprávněná podle § 142 odst. 1 tr. ř. Domáhala se zrušení napadeného usnesení a propuštění na svobodu, neboť vazební důvody u ní nejsou dány.

Vrchní soud v Olomouci, soud pro mládež, jakožto soud příslušný k rozhodnutí o této stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost obžalované ml. L. H. je důvodná, byť nikoli proto, že by u

ní nebyly dány vazební důvody, jak ve své stížnosti namítala, nýbrž proto, že jak napadeným usnesením, tak v řízení, které mu předcházelo (vydáním příkazu k zatčení), byl porušen zákon. Krajský soud při svém rozhodování totiž nerespektoval ustanovení § 47 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb., podle kterého vazba v řízení ve věcech mladistvých nesmí trvat, jde-li o zvláště závažné provinění, déle než šest měsíců. Vazba může být prodloužena za splnění zákonných podmínek o dalších šest měsíců jednou v řízení přípravném a jednou v řízení před soudem. Nedojde-li však předepsaným způsobem k prodloužení vazby, musí být mladistvá osoba po uplynutí lhůty vazby propuštěna. Z logiky věci samozřejmě vyplývá, že takto propuštěná osoba nemůže být do vazby bez příslušného rozhodnutí o prodloužení lhůty vazby ani znovu vzata.

V daném případě sama předsedkyně senátu v napadeném usnesení konstatuje správně skutečnost, vyplývající i ze spisového materiálu, že obžalovaná mladistvá L. H. již v této věci byla ve vazbě od 6. 10. 2004 do 6. 4. 2005 a základní zákonná šestiměsíční lhůta vazby u ní byla vyčerpána, protože byla z vazby propuštěna. Jelikož předtím nedošlo k pozitivnímu rozhodnutí podle § 47 odst. 2, 3 zák. č. 218/2003 Sb. a lhůta vazby v jejím případě nebyla prodloužena, nemohlo napadené rozhodnutí o vzetí do vazby jako nezákonné obstát a muselo být proto stížnostním soudem zrušeno. Jelikož neexistuje žádný podklad pro omezení osobní svobody ml. L. H., musela být tato z vazby stížnostním soudem ihned propuštěna.

Za této situace bylo ze strany stížnostního soudu bezpředmětným zabývat se důvodností dalších stížnostních námitek obžalované ml. L. H.